BÜLTEN

Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü — *9 Mayıs 1979* — *Sayı 10*

1 MAYIS GELENEĞİ YAŞATILACAKTIR

Önce esas düşmandan başlayalım.

Burjuvazinin 1 Mayıs'a ilişkin tutumu açık ve net olmuştur. Burjuvazi, 1979 Türkiye'sinde 1 Mayıs kutlamalarının engellenemeyeceğini bilecek kadar gerçekçidir. Hesap, Türkiye'deki sanayi işçilerinin %60'a vardığı, mücadele geleneğinin en gelişmiş olduğu, sınıf mücadelesinin kalbi İstanbul'da 1 mayıs kutlamasını engelleme üzerine kurulmuştu. Hesap, 1 mayıs geleneğini yıkmak, yok etmekti. Demokratik güçlerin kazanılmış bir hakkını ortadan kaldırmak, giderek tümüyle 1 mayıs kutlamalarını yasal olmayan bir duruma getirmekti. Aynı zamanda, ilerici sendikal hareketi bölmek, CHP'yi örgüt ve hükümet olarak köşeye sıkıştırmak ve yıpratmaktı.

Burjuvazi, hesaplarını uygulamaya koyarken, doğrudan ve dolaylı hangi araçları kullanmıştır?

— Sıkıyönetimin baskı ve tehditleri,

— CHP hükümetinin içinde bulunduğu çelişkili, ne yapacağını bilemez durumda olması, zaten 1 mayıs geleneğine karşı olan CHP'nin 1 mayısları yok etmede kullanılması,

— Maocu provokasyon çığırtkanlığı,

— Goşizmin ve özellikle ilerleme çizgisinin, ilerici-devrimci hareketin bölünmesi yolunda kendi dar grup çıkarlarını gözeten tutumları, bu tutumlarının sonucu olarak, burjuvazinin 1 Mayıs'ta tanıdığı icazetten yararlanmaya, esas mücadele alanını terke hazır olmaları.

Burjuvazinin kullandığı belli başlı araçlar bunlar olmuştur.

Devrimci tutumun ölçütü, **somut durumda sınıf mücadelesinin gereğini yerine getirmektir.** 1 mayıs, gericiliğin hedefi seçilmişti. 1 mayıs geleneğinin, kazanılmış bu hakkın kullanılarak yaşatılması gerekirdi. Bunun somut biçimlenişi, 1 mayısın İstanbul'da kutlanmasıydı. Bunun gerçekleşmesi ise, devrimci kararlılık ve cesaret isteyen bir girişimi gerekli kılıyordu. Burjuvazi ile uzlaşmamayı, ona teslim olmamayı, tehditlerine boyun eğmemeyi gerekli kılıyordu. 1 mayısta sınıfsal görev buydu.

1 mayıs, devrimci tutum ile «devrimci» gevezelik arasında kesin bir çizgi çekti. Lafta keskin olanlar, 1 mayısta devrimciliğin, ilericiliğin gereğini yerine getiremediler. Kimi burjuvaziye teslim oldu, kimi oyuna geldi. Kimi kuzu oldu, kuyruğunu kıstırdı oturdu, kimi tası-tarağı toplayıp İstanbul dışına taşındı. Burjuvazi bunları «sağduyulu» oldukları için övdü. Bu övgüyü hak ettiler. Onlara sözümüz şudur: **«Eğer düşman seni övüyorsa, nerede yanıldığını düşünmelisin...»**

Parti Kitlelerin Gündeminde

Sınıf mücadelesinde öyle olaylar vardır ki, bunlar, siyasal gerçeklerin olanca çıplaklığı ile açığa çıkmasına ve dolayısıyla kitlelerin gerçekleri kavramasına, uyanışına ve bilinçlenmesine önemli ölçüde katkıda bulunurlar.

1 mayısın ortaya çıkardığı belli başlı siyasal gerçekler ve sonuçlar nelerdir?

Bu, her şeyden önce, kazanılmış hak ve özgürlüklerin, ancak, her ne pahasına olursa olsun, kullanılarak yaşatılabileceği ve ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklerin sahipsiz olmadığı gerçeğidir.

İkincisi, burjuvazinin 1 mayısı yok etme hesaplarına rağmen, 1 mayısın İstanbul'da kutlanması geleneğinin öneminin ortaya çıkmasıdır.

Üçüncüsü, 1 mayısların, ilerici sendikal hareketin güçlenmesine katkısının belirginleşmesidir.

Dördüncüsü, anti-demokratik girişimler karşısında her türlü baskı, tehdit ve şantaja boyun eğilmeyeceğinin gösterilmiş olmasıdır.

Beşincisi, Türkiye'deki anti-demokratik ortamda ve uygulamalarda CHP hükümetinin yeri ve tutumunun, kitlelerin ve dünya demokratik kamuoyunun önüne çıkarılmış olmasıdır.

Altıncısı, sol gevezeliğin, devrimci hareketi bölücü akımların gerçek niteliğinin ve sınıf mücadelesine verdikleri zararın somut örneğini kitlelerin yaşamış olmasıdır.

Ve nihayet, Partimizin, emekçilerin çıkarlarının ve demokrasinin şaşmaz savunucusu, burjuvaziyle uzlaşmaz tutumuyla, öncü - birleştirici - yönlendirici nitelikleriyle kitlelerin gündemine girmiş olmasıdır.

Şimdi, siyasal gerçeklerin ve siyasal çizgilerin daha net kavranmasına olanak veren bu ortamda, kitlelerin uyanışını ve bilinçlenmesini hızlandırmamız ve şekillendirmemiz gerekmektedir. Kitleleri, Partimizin çevresinde örgütlememiz gerekmektedir. Bunun için, örgütleme, propaganda-ajitasyon çalışmalarımızı yoğunlaştırmamız gerekmektedir. Hem de bunları, bir çok arkadaşımızın tutuklanmasıyla doğan boşlukları hızla kapatarak yapmamız gerekmektedir.

Görev başına!

1 MAYIS SAHİPSİZ DEĞİLDİR

1 MAYIS 1979'A GELİRKEN

1976'dan bu yana İstanbul'da kutlanan 1 mayıs işçi bayramı Türkiye işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma bilincini pekiştiriyordu. Bu yıl da İstanbul'da kutlanacak 1 mayıs birlik, mücadele, dayanışma bilincini pekiştirecek burjuvaziye karşı işçi sınıfının ve emekçi halkın gücünü gösterecekti.

Çoğunluğu işçi ve emekçi olan beş milyonluk İstanbul aynı zamanda burjuvazinin de kalbidir. Bu denli önemli bir kentte üç yıldır işçi sınıfı dev gövde gösterileri yapmış, burjuvaziyi ürkütmüştü. Burjuvazi bunun hıncını da alma arzusu ile gösterileri engellemek, ondan da öte kendi gücünü göstermek istiyordu. İstanbul halkı 29 saat sokağa çıkarılmadı. Sokak başlarına tanklar yığıldı, dikenli tel örüldü, devriyeler gezdirildi.

1 Mayıs 1979, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve politik bunalım ortasında Türkiye işçi sınıfının en çok birlik ve dayanışmaya ihtiyacı olan günlerdi. Bunun bilincinde olan Türkiye işçi sınıfı hareketi, Partimiz ve demokratik güçlerin bir kısmı birlik ve dayanışmanın gerçekleşmesi için bütün güçlerini harcadılar. 25 nisan 1979'da İstanbul'da sıkıyönetim sona eriyordu. DİSK 25 nisandan önce vilayete 1 mayısı 1 mayıs alanında kutlamak için başvurdu. 1 mayıs sıkıyönetim dönemi içine girmediği için, sıkıyönetim komutanlığının tasarrufunda olmadığı, ancak sıkıyönetim uzatılırsa o takdirde 1 mayısın engelleneceği söylendi. Başkaca bir yanıt çıkmadı. O günden itibaren Partimiz, DİSK ve bazı kitle örgütleri 1 mayısın 1 mayıs alanında kutlanması için çalıştılar. Henüz yasak yoktu. İşçi sınıfımız «İstanbul ve çevresinde sıkıyönetimin ikinci döneminde olan kanlı soygun olayları, cinayetler, öldürme teşebbüsleri ve anayasal düzene başkaldırma hareketlerinin» sorumlusu değil idi, olamaz da. Sadece doğal olan ve faşist Somoza'nın halka kan kusturduğu Nikaragua hariç dünyanın her yerinde yapılan 1 mayıs kutlamasını yapacaktı. Böylesine doğal bir hakkın burjuvaziye teslim edilmesi düşünülemezdi. Bu hak için sonuna kadar direnilmeli idi. Bütün demokratik güçler 1 mayıs'ta 1 mayıs alanında olmalı, bütün güçlerini bunun için harcamalı idiler. Burjuvazinin, tekellerin karşısında bir tek ses olmalı idiler. Ne var ki, daha o günden bazıları yan çizmeye başladı. «Hem 1 mayıs alanında, hem başka yerlerde» denmeye başlandı. Belki koşullar normal olsa idi bu yaklaşım doğru karşılanabilirdi. Ama 1979 1 mayısına gelirken burjuvazinin bir dayatması ve işçi sınıfının doğal bir hakkını geri alma çabası vardı. Bunun önüne geçmek, bir tek ses olmak gerekti. Tabii bunun için sınıf mücadelesinin anlamını, nesnel koşullara uygun mücadele hedeflerini kavramak bu olgunlukta, bu sorumlulukta olmak gerekti. İGD, İKD şubeleri daha o günlerde duvarlara 1 mayısta İZMİR'de diye yazmaya başladılar. Dev-Yol yanlıları Anadolu'nun bir çok yerinde kutlama törenlerine çağrılar çıkardılar, afişler yapıştırdılar. Maoculuk yine burjuvazinin yanında yerini aldı ve kırlarda bahar bayramına davet çıkardı. Maocu Aydınlık «1 mayısta bombaların patlayacağını, şimdiye kadarki kutlamalarla 1 mayısta dehşet ve terör havasının estirildiğini» ilan ederek MİSK'in görüşlerine katıldığını bir kez daha kanıtladı. Maocular bir yana, diğer grupların bir yandan başka illerde kutlama törenleri için otobüs tutma dahil her türlü hazırlığı yapmaları, bir yandan da DİSK'le görüşmeleri sürdürmeleri büyük bir sahtekârlık ve iki yüzlülük idi. Burjuvazinin diretmesine karşı, işçi sınıfının demokratik güçlerin birliğini güçsüz düşürmek, açıkça bölücülük yapmaktı. DİSK'i yalnız bırakmanın ilk işaretleri daha 1 mayıs yasağından önce başlamıştı.

25 nisanda TBMM'de sıkıyönetimin iki ay daha uzatılması kararlaştırıldı. 26 nisan sabahı sıkıyönetim komutanlığı 1 mayısın İstanbul'da kutlanmasını yasakladığını ilan etti. Aynı gün yasaklama ilanından hemen sonra Maden-İş, Bank-Sen, İGD ve aynı düşüncedeki örgütler 1 mayısı İzmir'de kutlamayı açıkça önerdiler. Çok önceden beri bütün hazırlıkları İzmir için olduğundan, onlar için bir değişiklik olmamıştı. Oleyis yönetimi DİSK yürütme kuruluna başvurdu, 1 mayısın kutlama yerinin gözden geçirilmesini istedi. Burjuvazinin istediği çatlak sesler çıkmaya başlamıştı. Bu seslerin sahipleri layık oldukları ödülleri aldılar. «Sağduyulu» kişiler ve kuruluşlar ilan edildiler.

26 nisan tarihli sıkıyönetim bildirisinde 1 mayısın İstanbul'da kutlanması yolunda devam edecek girişimler için örgütlerin yöneticilerinin ağır yasal sorumluluklar altına girecekleri de bildiriliyordu. Bazı kuruluşların geri adım atmalarının bir nedeni de bu idi.

DİSK Genel Başkanı ve diğer yürütme kurulu üyeleri kararlarında direndiklerini açıkladılar. DİSK'e bağlı sendikalardan TÜMKA-İŞ, LASTİK-İŞ, OLEYİS, ASTER-İŞ İstanbul'da 1 mayıs törenlerine katılmayacaklarını ilan ettiler. DİSK Genel Merkezi ve üye sendikalarda arama yapıldı. Çok sayıda afiş ve yayına el kondu. DİSK Genel Başkanı ve dört yürütme kurulu üyesi gözaltına alındı. Görevi devralan DİSK'e bağlı üç sendika başkanı aynı kararda direndi. Onlar da gözaltına alındı. DİSK'in yürütme görevini üslenen yeni yöneticileri «sokağa çıkma yasağı ilanı üzerine İstanbul'un her yerini 1 mayıs alanı» ilan ettiler. Onlar da gözaltına alındı. DİSK'e bağlı sendikaların başkanları gözaltına alındı. Bazı Parti lokallerimize girilmek istendi. Gaziosmanpaşa, Fatih, Eyüp ve Kadıköy ilçelerimizde arama yapıldı. İlçe başkanları ve bazı partililer gözaltına alındı. GENÇ ÖNCÜ'nün İstanbul'daki bütün şubeleri mühürlendi. DİSK'e sahip çıkan ve DİSK'in yanında yer alan örgütler olarak baskı altına alındılar. DİSK'e ve 1 Mayıs'a sahip çıkanlar gözaltına alınıyor, lokalleri mühürleniyordu. Diğerleri ise burjuvazinin ödülleri ve teşekkürleri ile İzmir'e ve Anadolu'nun bazı illerine dağılıyorlardı.

DİSK'in 1 mayıs törenlerine katılmak üzere Türkiye'ye gelen Dünya Sendikalar Federasyonu yöneticileri ve DSF'ye bağlı pekçok sendika yöneticisi Türkiye'ye alınmadı. Dünya Sendikalar Federasyonu bu uygulamayı ve 1 mayısa konan yasağı protesto ederken işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının somut örneklerini veriyor ve DİSK'in yanında yer alıyordu.

BÜLTEN: Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu'nca yalnız Parti üyeleri için yayınlanır ★ Piyer Loti Cad. 21/3 Çemberlitaş - İstanbul ★ 22 80 29 ★ Sayı 10, 9 Mayıs 1979 ★ Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33

Genel Başkan'ın 1 Mayıs Seslenişi

Önce 1 Mayıs'ın kutlanması yasaklandı. Bunun ardından da sokağa çıkma yasağı ilân edildi. Beş milyonluk bir kentte yaşamı otuz saat felce uğratacak bir biçimde peşin vur emriyle, otuz metreden fazla yaklaşıldığında ateş açma tehdidiyle İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklandı.

Aynı zamanda partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü olan 1 Mayıs 1979 gününü kutlamak için kiraladığımız Spor ve Sergi Sarayı'nı tarafımıza verilmesi yasalara, hukuka aykırı baskıları sonucu toplantıya üç gün kala engellendi, ardından da resmen yasaklandı.

Çok sık sıkıyönetim dönemleri yaşayan ülkemizde bile görülmemiş, aklın alamıyacağı bir yasal tedhiş havası estirilmek isteniyor. Niçin? İşçi ve emekçilerin silahsız ve saldırısız yapmaya hazırlandığı ve geçmişte yaptığı 1 Mayıs kutlama törenlerini önlemek için.

O 1 Mayıs törenleri ki, bu konuda işçi sınıfımız hükümetten davacıdır, Mayıs 1977 toplu kırımının katillerinin bulunup adalete teslimini hükümetten haklı olarak hala beklemektedir.

Yaratılan durum hiç bir «özgürlükçü hukuk devleti», «özgürlükçü demokrasi» anlayışıyla bağdaşmaz. Demokrasiye, insan haklarına, anayasaya aykırıdır. Huzur ve sükunun sağlanması bahanesiyle işçi sınıfımız üzerindeki baskılar yoğunlaştırılmakta, bu sınıfın hak ve özgürlükleri uğrunda yürüttüğü mücadele kırılmak istenmektedir.

Hükümetin sıkıyönetim aracılığıyla yürüttüğü antidemokratik baskı politikasını, uyanık bekçiliğine anayasanın emanet edildiği yurttaşlardan biri olarak protesto ediyorum. Bu protestomu dile getirmek için 1 Mayıs 1979 günü sokağa çıkıyorum.

1 Mayıs Alanı, 1 Mayıs Kenti

DİSK son gün, sokağa çıkma yasağı ilanından sonra, İstanbul'un her yerini 1 mayıs alanı ilan etti. CHP, üyelerini 1 mayıs törenlerine katılmamaları için uyardı. Üç yıl önce 1 mayıs törenlerine katıldı diye bir işçi üyesi hakkında tahkikat açan CHP, bu kez başından tavrını aldı. SDP Başkanı Aybar, DİSK yöneticilerinin 1 mayıs konusundaki kararlılıklarını anlayamadığını açıkladı. İGD, DEV-YOL, Emeğin Birliği gazete ilanları ile yandaşlarını İstanbul dışına, İzmir'e ve başka illere çağırdılar. DİSK'in hazırlık toplantılarında bütün engellere rağmen İstanbul'da da 1 mayısı kutlayacaklarını söyleyenler 1 mayısta evlerinde oturdu. Kararlılıkları, mücadele anlayışları, mücadele perspektifleri buraya kadardı. Artık bundan sonra, İzmir'de ve Anadolu'nun bilmem hangi illerinde kutlanan 1 mayısları dillerine dolayacaklardı.

Bütün engellere rağmen, İstanbul'da olmasa da, Türkiye'de başka meydanlarda 1 mayısı kitlesel olarak kutladıklarını söyleyeceklerdi. Onlar nasıl olsa eylemlerini yapmışlar, işlerini bitirmişlerdi. Eylemin hedefi, siyasal özü önemsizdi.

Ne var ki, işçi sınıfının bilimine inananlar burjuvazinin ve uzlaşmacıların oyunlarını bozdu. İşçi sınıfının inancını, kararlılığını ve disiplinini başta burjuvazi olmak üzere herkese gösterdi. Demokratik hak ve özgürlüklerin en yılmaz savunucularının işçi sınıfının öncüleri, bilimsel sosyalistler olduğu bir kez daha kanıtlandı.

Merter'de beşyüze yakın Partili arkadaşımız DİSK Genel Merkezi önünde toplandı. 1 mayıs 1977 şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Genel Başkanımız 1 mayısın anlamı ve önemi üzerine bir konuşma yaptı. DİSK'te bulunanlar ve Merter halkı bu kutlama törenine yürekten katıldı. Kartal'da yüze yakın arkadaşımız meydana kadar yürüdüler. Kartal Meydanında 1 Mayıs'la ilgili bir konuşma yaparak töreni tamamladılar. Pangaltı'da yüze yakın arkadaşımız meydanda toplandı. Kutlama törenleri esnasında sıkıyönetim görevlileri engel olmak istediler. Toplum polisleri arasında özellikle seçilmiş olanları arkadaşlarımız üzerine sürüldü. Genel Başkanımız tartaklandı. Arkadaşlarımız üzerine ateş açıldı. Copla, tabanca kabzasıyla, tekmeyle saldırıldı. Aynı saldırı otobüs içinde sürdü. Şili'den sonra dünyada ilk kez Türkiye'de insanlar stadyuma toplandı. Arkadaşlarımız İnönü Toplama Merkezine (stadyuma) götürüldü. Daha sonra Davutpaşa, Selimiye, Alemdağ kışlalarına dağıtıldılar.

1 mayıs günü İstanbul'daki terör bununla kalmadı. Kartal ilçemize girildi. İlçedeki görevli arkadaşımız tartaklandı. Küçüksu'da bir evde kalan arkadaşlarımız gözaltına alındı. Bayrampaşa'da, Dikilitaş'ta kutlama törenleri için sokağa çıkan bir grup ilerici gözaltına alındı. TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz bir gün önce yayınladığı bildiri nedeniyle evinden alındı. İstanbul'da 1300'e yakın insan gözaltına alınırken, İzmir ve diğer illerdeki törenler olaysız (!) geçiyordu. Ve ne yazık ki bu olaysız (!) törenler 1 mayıs akşamı açıklama yapan İçişleri Bakanı için en önemli malzeme oluyordu. Bakan 1 mayısın 43 merkezde olaysız olarak kutlandığını ilan ederken, İstanbul'daki kutlama törenlerini gizlemeye çalışıyordu. 1 Mayıs öncesi ve 1 mayıs günü yapılan engel, baskı ve saldırılar, Türkiye ve dünya kamuoyuna «Türkiye'de 43 merkezde 1 mayıs kutlandı» denerek unutturulmak isteniyordu.

Ama ne Türkiye işçi sınıfı, ne dünya işçi sınıfı bu baskıları ve bu 1 mayısı unutmayacak. 1 mayısta İstanbul semalarında dolaşan «1 mayıs - TİP» yazılarını unutmayacak. 1 mayısta 1 mayıs meydanı üzerinde dalgalanan «1 MAYIS - TİP» unutulmayacak.

DÜNYA'DA 1 MAYIS

Yıllardır kutlanan 1 mayıs Türkiye'de yasaklanırken dünyanın bazı ülkelerinde ilk kez kutlanıyordu. Şili, Nikaragua ve Türkiye'de yasaklamalar ve tutuklamalar oldu. Her ülkede kendine özgü sorunların dile getirildiği ve mücadelelerin o yönde yoğunlaştırıldığı görülüyordu. Bir ülkede başbakanın işine son verilmesi öne çıkarken, bir ülkede tedhiş olaylarına son verilmesi istenmiş, ülkemizde ise mücadelenin odak noktası 1 mayısın 1 mayıs alanında yapılması olmuştu. Sosyalist ülkelerde ise barış ve verimin artırılması gibi konular ön plana çıktı.

SSCB: Saat 10.00'da kızıl meydanda başlayan gösterilere diğer ülkelerden çağrılan işçi temsilcileri de katıldı.

POLONYA: Törenler Varşova'da yapıldı. «Daha çok iş, daha çok verim» istendi.

İRAN: İran'da 1 Mayıs ilk kez kutlandı. Tahran'da yapılan törenlere yüzbinler katıldı.

IRAK: Bağdat'ta yapılan törenlere 500.000 kişi katıldı. Devlet Başkanı ve Başbakan Yardımcısı da törenlere katıldılar.

SURİYE: «Kahrolsun Amerika, Kahrolsun Siyonizm, Kahrolsun Sedat» sloganlarının kullanıldığı 1 mayıs törenleri Şam'da yapıldı.

KIBRIS: Lefkoşe'de yapılan törenlerle kutlandı.

JAPONYA: 1 mayıs şarkılar söylenerek kutlandı. Ücretlerin arttırılması istendi.

İNGİLTERE: Düzenlenen törenlerde her türlü şiddet ve saldırganlık hareketlerinin durdurulması çağrısında bulunuldu, genel seçimlerden önce işçi sorunlarına çözüm getirilmesi istendi.

ŞİLİ: Başkent Santiago'daki gösterilere polis saldırdı, 343 kişi gözaltına alındı.

NİKARAGUA: Diktatör Somoza 1 mayıs gösterilerini yasakladı, yasağa rağmen Managua'da törenler yapıldı. Ulusal muhafız kuvvetleri, 1 mayısı Somoza'yı protesto ederek kutlayan göstericileri dağıtamayınca ateş açtı, 9 kişi öldü. İşçi liderleri tutuklandı.

YURTDIŞINDAN TEPKİLER

- Şili Halk Cephesi temsilcisi General Sergio Palet verdiği demeçte, «Bağımsızlık ve demokrasi için mücadele şevklerine yakından tanık olduğum DİSK'li ve TİP'li arkadaşımızın Şili'dekine benzer baskılara maruz bırakılmasını tepkiyle karşılıyor ve protesto ediyoruz. Şili halkı adına kardeş Türkiye halkına dayanışmamızı bildiriyoruz» demiştir.
- Avrupa Parlamentosu üyesi Pieter Dankert, «Daha birkaç hafta evvel görüşmüş bulunduğum ve güçlü kişiliği beni son derece etkilemiş olan Sayın Behice Boran'ın dahi tutuklanabilmiş olması Türkiye açısından iyi bir belirti değildir. Tutuklanan sendika ve parti yöneticileri derhal serbest bırakılmadığı takdirde durum hızla 1971-1973 dönemindeki duruma dönüşebilir».
- Hollanda İşçi Partisi Dışişleri yetkilisi Van Der Stoel, gelecek hafta Strazburg'a gidecek olan Ecevit'le görüşerek tutukluların serbest bırakılmasını ve sıkıyönetim rejiminin gözden geçirilmesi konusunda istekte bulunmayı kararlaştırdıklarını söylemiştir.
- 100 milyon üyeli Avrupa Sendikalar Konfederasyonu yetkilisi Hinterfcheid verdiği demeçte, «1 mayısta yapılan tutuklamaları şiddetle protesto ediyoruz. Türk hükümetine tutukluları derhal serbest bırakması için çağrıda bulunuyoruz.»
- Belçika iktidar koalisyonunda bulunan Flaman ve Valon sosyalist partilerinin ulusal sekreteri Leonard yaptığı açıklamada, «Türkiye'de özgürlüklere ve sendikal haklara yönelen ağır saldırıları, sendika ve siyasi parti yöneticilerinin tutuklanmalarını şiddetle protesto ediyoruz» demiştir.
- Flaman Genel Başkanı Karell Van Miert, «Türkiye'de siyasal yaşamı demokratikleştirme programıyla iş başına gelmiş Ecevit hükümetinin, tutuklu sendika ve parti yöneticilerinin derhal serbest bırakılması yolunda müdahalede bulunacağını, demokratikleşme sürecinin aksamaya uğramasına meydan vermeyeceğini umuyorum» demiştir.
- Dünya İş Konfederasyonu Genel Sekreteri Jan Kulakovski de Başbakan Ecevit'e gönderdiği telgrafta tutuklamaları protesto etmiş, ayrıca duruma müdahale etmesi için Avrupa Konseyi ve Uluslararası Çalışma Bürosu nezdinde girişimde bulunduklarını açıklamıştır.
- Belçika'nın iki büyük sendika genel merkezleri yaptıkları açıklamada sendika ve siyasi parti yöneticilerinin tutuklanmalarını protesto ettiklerini açıklamışlardır.
- Sosyalist eğilimli FGTB sendikası Brüksel federasyonu yönetim kurulu olayı görüşmüş ve Ecevit nezdinde tutukluların serbest bırakılması için girişimde bulunma kararı almıştır.

  Hıristiyan eğilimli CSC Sendikası Genel Başkanı Houthuzs de Dünya İş Konfederasyonu'nun girişimlerini desteklediklerini açıklamıştır.
- Uluslararası Demokratik Hukukçular Derneği genel merkezinden Başbakan Ecevit'e çekilen telgrafta hapisteki tüm siyasi tutukluların ve sendikacıların serbest bırakılması istenmiştir. Aynı örgütün Belçika bölümü sekreteri Jaques Bourgaux da Türkiye'de aşırı sağ güçlere karşı etkin önlemler alınmazken, DİSK ve TİP yöneticilerinin tutuklanmalarını protesto ettiklerini bildirmiştir.
- İnsan Hakları Birliği adına Prof. Rigaux da, «Ancak Şili gibi, faşist diktatörlüklerde görülen çağ dışı uygulamalar Türkiye'de de görülmeye başlandığını belirterek, 1 mayısta tıpkı Şili gibi tutukluların stadyumlara doldurulmasını şiddetle kınayan bir telgrafı Başbakan Ecevit'e göndermiştir.

1 MAYIS 1979'UN AVRUPA BASININDA YANSIMASI:

3 yıldır İstanbul'da 1 mayıs alanında kutlanan 1 mayısın yasaklanması ve sokağa çıkma yasağının koyulması, Partimiz yönetici ve üyelerinin, DİSK yöneticilerinin tutuklanmaları, alınan askeri tedbirler, Avrupa radyolarında ve TV'lerinde hemen hemen her saat yer aldı, basın geniş yer verdi.

Alman, Fransız, Belçika ve Hollanda televizyonları askeri kordon altındaki İstanbul'un tel örgülü görüntülerini ve Partimiz yönetici ve üyelerinin yaptığı protesto eylemine geniş yer verdi, arkadaşlarımızın silah tehdidiyle yere yatırılıp aranmaları gösterildi.

İngiliz Daily Telegraph gazetesi 1 mayıs haberini 4 sütun üzerinden verdi. Belçika basını «Ecevit hükümeti sosyal demokrat olduğunu ileri sürmekle birlikte 1 mayısı yasaklamıştır» demekte, Behice Boran ve Parti üyelerinin gözaltına alınmalarına geniş yer verdi. TİP ve DİSK yöneticileri gözaltında tutulurken, birkaç sendikanın İzmir'de 1 mayıs töreni yaptıklarını, sıkıyönetim altında bulunmayan bir kentte miting yapmak suretiyle İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı bildirisinde takdirle anıldıkları, yazıldı.